

Het Gerecht is tevens uitgegaan van de onjuiste rechtsopvatting door niet te onderzoeken of de weigering van de Commissie om op te treden heeft geleid tot schending van de doelstellingen van het EGA-Verdrag om uniforme veiligheidsnormen vast te stellen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren op lange termijn en toe te zien op de naleving ervan. Hierdoor is het voorbijgegaan aan de dwingende plicht van de Commissie uit hoofde van het EGA-Verdrag om te verzekeren dat de verdragsbepalingen juist worden toegepast, waaronder het hierin vervatte voorzorgsbeginsel.

(¹) Richtlijn 96/29/Euratom van de Raad van 13 mei 1996 tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren (PB L 159, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hajdú-Bihar Megyei Bíróság (Republiek Hongarije) op 3 mei 2010 — Márton Urbán/Vám- és Péntzügyország Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

(Zaak C-210/10)

(2010/C 195/11)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Márton Urbán

Verwerende partij: Vám- és Péntzügyország Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

Prejudiciële vragen

1. Is een sanctiestelsel waarbij dwingend een even hoge geldboete van 100 000 HUF wordt opgelegd voor elke overtreding van de artikelen 13 tot en met 16 van verordening (EEG) nr. 3821/85 van de Raad (¹) van 20 december 1985 betreffende het gebruik van het registratieblad van het controleapparaat in het wegvervoer, in overeenstemming met het evenredigheidsvereiste van artikel 19, leden 1 en 4,

van verordening (EG) nr. 561/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer, tot wijziging van verordeningen (EEG) nr. 3821/85 en (EG) nr. 2135/98 van de Raad en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad (²)?

2. Is verenigbaar met het evenredigheidsbeginsel een sanctiestelsel waarbij bij de vaststelling van de geldboete geen rekening wordt gehouden met de ernst van de inbreuk?
3. Is verenigbaar met het evenredigheidsbeginsel een sanctiestelsel waarbij met geen enkele rechtvaardigingsgrond van de overtreder rekening kan worden gehouden?
4. Is verenigbaar met het evenredigheidsbeginsel een sanctiestelsel waarbij geen onderscheid wordt gemaakt naar de persoonlijke omstandigheden van de overtreder?

(¹) Verordening (EEG) nr. 3821/85 van de Raad van 20 december 1985 betreffende het controleapparaat in het wegvervoer (PB L 370, blz. 8).

(²) PB L 102, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litouwen) op 4 mei 2010 — F-Tex

(Zaak C-213/10)

(2010/C 195/12)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: F-Tex SIA

Verwerende partij: UAB Jadecloud Vilma

Prejudiciële vragen

1. Gelet op de arresten Gourdain en Seagon van het Hof, moeten artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1346/2000 (¹) en artikel 1, lid 2, sub b, van verordening nr. 44/2001 (²) aldus worden uitgelegd dat:

a) een nationale rechter die een insolventieprocedure behandelt, exclusief bevoegd is om kennis te nemen van een *actio Pauliana* die rechtstreeks voortvloeit uit de insolventieprocedure of daar nauw mee samenhangt, en dat uitzonderingen op deze bevoegdheid alleen op andere bepalingen van verordening nr. 1346/2000 kunnen worden gebaseerd;

b) een *actio Pauliana* die is ingesteld door de enige crediteur van een onderneming waartegen in een lidstaat een insolventieprocedure is ingeleid, die:

- in een andere lidstaat is ingesteld,
- voortvloeit uit een aan hem door de curator bij overeenkomst onder bezwarende titel gecedeerd vorderingsrecht op een derde, waardoor de omvang van de vorderingen van de curator in eerstgenoemde lidstaat wordt beperkt, en
- geen aanleiding geeft tot een risico voor andere mogelijke creditoren,

moet worden gekwalificeerd als een burgerlijke en handelszaak krachtens artikel 1, lid 1, van verordening nr. 44/2001?

2. Moet het recht van een verzoeker op rechtsbescherming, dat door het Hof als een algemeen beginsel van het recht van de Unie is erkend en dat door artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie wordt gewaarborgd, aldus worden begrepen en uitgelegd dat:

- a) de nationale rechters die bevoegd zijn om kennis te nemen van een *actio Pauliana* (afhankelijk van de samenhang ervan met de insolventieprocedure), hetzij krachtens artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1346/2000, hetzij krachtens artikel 2, lid 1, van verordening nr. 44/2001, zich niet beide onbevoegd kunnen verklaren;
- b) wanneer een rechter van de ene lidstaat heeft beslist om een *actio Pauliana* wegens onbevoegdheid niet-ontvankelijk te verklaren, een rechter van een andere lidstaat zich, teneinde het recht van de verzoeker op toegang tot de rechter te waarborgen, ambtshalve bevoegd kan verklaren, hoewel hij krachtens het recht van de Unie inzake de vaststelling van de internationale rechterlijke bevoegdheid niet de bevoegdheid heeft aldus te beslissen?

(¹) Verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures (PB L 160, blz. 1).

(²) Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 5 mei 2010 door Bent Hansen tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 24 maart 2010 in zaak T-6/09, Bent Hansen/Europese Commissie

(Zaak C-217/10 P)

(2010/C 195/13)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Bent Hansen (vertegenwoordiger: I. Anderson, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

— De beschikking van het Gerecht van 24 maart 2010 waarbij het beroep van rekwirant kennelijk ongegrond is verklaard en rekwirant is verwezen in de kosten, vernietigen.

— Zich bevoegd verklaren kennis te nemen van de hogere voorziening van rekwirant en de Commissie veroordelen tot betaling aan rekwirant;

a) van het bedrag van 800 000 EUR dan wel elk ander bedrag dat het Hof redelijk en billijk acht wegens vroeger, huidig en toekomstig leed en gederfde levensvreugde als gevolg van een ernstige verslechtering van zijn gezondheid door de willekeurige, onrechtmatige weigering van de Commissie om de uitvoering van de voorschriften van richtlijn 96/29 (¹) af te dwingen met het oog op preventief medisch toezicht op met straling verband houdende ziekten en aandoeningen bij de ploegen voor speciale interventie in Thule.

b) betaling aan rekwirant, de medische behandelcentra of de zorgverleners van alle toekomstige kosten van medische behandelingen en medicijnen ter verlichting en/of behandeling van zijn slechte gezondheid waarnaar hierboven sub a is verwezen, en waartoe hij via de openbare gezondheidszorg van zijn lidstaat geen toegang heeft.

c) van alle redelijke kosten die rekwirant voor het Gerecht en in de onderhavige procedure heeft gemaakt.